Krimināprocess Nr.11095060614
Lieta K31-171-15/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 24.februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Treija,
piedaloties prokurorei A.Melliņai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, neatļauti iegādājās, glabāja un lietoja psihotropās vielas šādos apstākļos:

/pers. D/ 2013.gada 27.decembrī, būdams saukts pie administratīvās atbildības pēc Administratīvo pārkāpuma kodeksa 46.panta pirmās daļas par narkotisko vielu – opiātu, hašiša (marihuāna) un psihotropās vielas – amfetamīna lietošanu, kas konstatēts 2013.gada 7.oktobrī plkst.15.30 veikalā „Prisma" A.Saharova ielā 30, Rīgā un, būdams brīdināts par krimināatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2014.gada 17.februārim, neatļauti lietoja psihotropās vielas – naftoilindola grupas sintētiskos kanabioīdus, par ko aizturēts 2014.gada 17.februārī plkst.10.10 Melnsila ielā 2, Rīgā.

Ar šādām darbībām **/pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā.**

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījuma pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. D/ atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir kvalificētas pareizi, un viņa vaina ir pierādīta pilnībā, līdz ar to /pers. D/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu /pers. D/ 2014.gada 17.februārī izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas klasificējams kā krimināpārkāpums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu, apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsies pret vispārējo sabiedrisko drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā, radot reālus draudus nodarīt kaitējumu ar likumu aizsargātām interesēm – iedzīvotāju veselībai, tajā skaitā savai veselībai, sekmējot sevišķa sociālā ļaunuma – narkomānijas izplatīšanos.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētā **/pers. D/ personību raksturojošos datus**, noskaidrots: dzimis /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, ir deklarētā dzīvesvieta [*lietas 14.-18.lapa*]; ar pamatizglītību; pēc apsūdzētā vārdiem – līdz 2014.gada decembrim strādāja algotu darbu, taču šobrīd nestrādā, kā arī nav reģistrējies kā bezdarbnieks vai darba meklētājs Valsts nodarbinātības aģentūrā; ir konstatēta smaga rakstura saslimšana, taču savai veselībai nevelta pietiekamu uzmanību – neārstējas [*lietas 118.-119.lapa*]; VSIA „Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē nav reģistrēts [*lietas 66.lapa*]; laika posmā no 2007.gada 11.maija līdz 2010.gada

28.aprīlim atradās VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas profilaktiskā novērošanā, taču uz lietas izskatīšanas brīdi narkologa uzskaitē nav reģistrēts [*lietas 65.lapa*]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi [*lietas 20., 75.-76., 115.-116.lapa*]; uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi iepriekš trīs reizes tiesāts un sodāmības dzēstas, bet uz lietas izskatīšanas brīdi ir sodīts par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, sodāmība nav dzēsta [*lietas 76.-79., 114.-115., 129.-132.lapa*]:

1) Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2006.gada 20.marta** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 4.aprīlī. Sodāmība dzēsta.
2) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 13.jūnija** spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2006.gada 27.jūnijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2006.gada 13.jūnijā. Sodāmība dzēsta.
3) Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas **2006.gada 5.decembra** spriedumu pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, 55.panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem, sodu nosakot nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2007.gada 3.janvārī. Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2008.gada 22.maija lēmumu spriedums izpildīts – brīvības atņemšana uz 2 gadiem. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 3.jūnijā. Atbrīvots pēc soda izciešanas 2011.gada 25.martā. Sodāmība dzēsta.
4) Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas **2015.gada 16.janvāra** spriedumu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 160 stundu apjomā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 27.janvārī [*lietas 134.-135.lapa*]. Sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/, atzīstot vainu un nožēlojot izdarīto inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, lūdza noteikt sodu, kas nebūtu saistīts ar brīvības atņemšanu, ņemot vērā apstākli, ka narkotiskās un psihotropās vielas vairs nelieto. Šobrīd viņam nav atkarības, turklāt uz lietas izskatīšanas brīdi tiesā, pret viņu nav ierosināti jauni kriminālprocesi, kas liecina par to, ka viņš apzinās izdarītā nozieguma kaitīgumu un tā sabiedrisko bīstamību.

Krimināllikuma 5.panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas sankcijā spēkā esošajā likuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Tiesa, nosakot /pers. D/ soda veidu, vispusīgi un objektīvi izvērtējot lietas materiālos esošos /pers. D/ personību raksturojošos datus, noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, atzīst, ka Krimināllikuma 35.panta definētos preventīvos soda mērķus ir iespējams panākt apsūdzētajam par izdarīto kriminālpārkāpumu, nosakot Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas sankcijā brīvības atņemšanai paredzēto alternatīvo sodu – piespiedu darbs.

Izvērtējot apsūdzētā personību, tiesa secina, ka tieši piespiedu darbs sabiedrības labā sasniegts tā piemērošanas mērķi, jo veiks ne tikai /pers. D/ audzinošo un preventīvo funkciju, bet vairīgais šo sodu izjutīs reāli, kas ir būtisks apstāklis, lai krimināls ods spētu efektīvi nodrošināt personas resocializāciju un tiesisko uzvedību arī pēc soda izciešanas, jo nodarbinātība sabiedrībā kopumā veicina prasmju un iemaņu apgūšanu, kā arī pieredzes paplašināšanos, kas /pers. D/ personības gadījumā, ir būtisks faktors, lai veidotu kādas pozitīvas pārmaiņas esošajā dzīvesveidā, vērtību organizācijā un uzvedības korekcijā, lai turpmāk atturētos no likumpārkāpumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā arī to, ka /pers. D/ ir veicinājis izmeklēšanas darbības citā kriminālprocesā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa apsūdzētajam /pers. D/ atbildību pastiprinošus nekonstatē.

Turklāt, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, taču tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas kā personību raksturojošs faktors.

Nosakot /pers. D/ soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam ir atzīti divi atbildību mīkstinoši apstākļi; nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, pēc apsūdzētā vārdiem – /pers. D/ ir konstatēta smaga rakstura saslimšana, kuru tiesai nav pamata apšaubīt, taču šīs saslimšanas raksturs neietekmē /pers. D/ darbspēju un ekonomisko aktivitāti sabiedrības labā; izdarītajam noziegumam sabiedrībā ir augsta kaitīguma pakāpe, tādēļ atzīst, ka /pers. D/ sods – piespiedu darbs – nosakāms, pietuvinot to Krimināllikuma 40.pantā noteiktajam vidējam soda apmēram.

Krimināllikuma 50.panta piektā daļa noteic, ka tiesa nosaka galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā, soda laikā ieskaitot sodu, kas pilnīgi vai daļēji izciests pēc pirmā sprieduma (ar 2014.gada 25.septembra likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2014.gada 29.oktobrī).

No lietā esošā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2015.gada 16.janvāra sprieduma redzams, ka /pers. D/ ar minēto spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, ar piespiedu darbu 160 stundu apjomā. Nolēmums stājies likumīgā spēkā 2015.gada 27.janvārī [lietas *134.-135.lapa*].

2015.gada 3.februārī Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālā struktūrvienība saņēma izpildei minētā sprieduma norakstu, taču uz lietas izskatīšanas brīdi noteiktais sods – piespiedu darbs – 160 stundu apmērā nav izpildīts, un /pers. D/ brīdināts par sekām, kas saistītas ar izvairīšanos no soda izpildes saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa normām [*lietas 136.lapa*].

Ievērojot lietā konstatēto, tiesa secina, ka /pers. D/ galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma

50.panta piekto daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu ar mērķi, lai apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas.

Izskatāmā kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ nav bijis aizturēts, kā arī nav atradies apcietinājumā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektora A.Petrova 2014.gada 1.jūlija lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā [*lietas 83.-84.lapa*], kas līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstājams negrozīts, jo nav zudis vai mainījies drošības līdzekļa piemērošanas pamats.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – piespiedu darbs 180 (viens simts astoņdesmit) stundu apjomā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitot sodu pēc Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2015.gada 16.janvāra sprieduma, /pers. D/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – piespiedu darbs 240 (divi simti četrdesmit) stundu apjomā.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015.gada 27.februāra.

Tiesnese D.Treija